

Pusztaszabolcs Város Önkormányzat Képviselő-testülete
a település fejlődése, gyarapodása, hírnevének öregbítése érdekében végzett
kiemelkedő tevékenysége elismeréseképpen
Gubicza Tibor részére
Pusztaszabolcs Díszpolgára kitüntető címet adományoz.

„Ha mindig a járt utat követed,
Ha magadba is néz tekinteted,
Ha dolgos kézzel teszed, amit kell,
Ha a jó ösvényt sosem hagyod el,
Ha szavad gyémántja mindig a tett,
Értelmes és teljes lesz életed.”

Gubicza Tibor a Fejér megyei Cecén született egy három gyermekes erdész családba. A tanítóképzőt Sárbogárdon és Székesfehérváron végezte. 1955-ben kezdett el tanítani.

1959-től Pusztaszabolcson dolgozott. Tanított magyart, éneket, rajzot, volt tanító, napközis nevelő.

1974-től úttörőcsapat vezető, megyei elnökségi tag, a Csillebérci Úttörőtábor szakmai tanácsadója, konzulense. Országos Vándortábor Vértes túra útvonal felelős vezetője. Gyermekek Táborozásáért Országos Alapítvány tagja. Bodajki napközis táborok vezetője.

1983. április 22-től 1993. július 17-ig 287 társadalmi temetést végzett.

1985-től tanácselnök, majd 1990-1998-ig polgármester, 1994-1998-ig Fejér Megyei Önkormányzati képviselő, az Oktatási Bizottság tagja. 1998-2002-ig országgyűlési képviselő, az Oktatási és Tudományos bizottság tagja.

Önmaga által megfogalmazott és hangoztatott ars poétikája:

„Szegényes érzés a te hazaszereteted, ha csak mondd azt, de tetteid sora nem gazdagítja falud. Gyere hát, s tégy, ahogy tenni bír erőd. Nincs más út, csak így teremthetsz jövőt!”

Közéleti munkásságának eredményei: Pusztaszabolcs teljes komfortosítása. Ivóvíz, csatorna, telefon, gáz hálózatok kiépítése. Új óvoda építése és általános iskola bővítése. Szabolcs Híradó alapítása, Pusztaszabolcs ma használatos jelképeinek (címernek, zászlónak, éremnek) a kialakíttatása. Parlamenti képviselőként: megvalósult a Pusztaszabolcsi mentőállomás, és 200 milliós támogatással befejeződött a csatornahálózat, közreműködésével teremtődött meg a várossá nyilvánítás sok előfeltétele.

Tanítóként, személyes kapcsolatokat ápolt a diákokkal és a szülőkkel is. Természetes volt a családlátogatás, az utcán való beszélgetés, kommunikáció. Szerette ezt, mert a gyerek javát szolgálta a szülővel való együttműködés. Semmi csínytevés, de semmilyen dicséret sem maradt csak az iskola falai között. Polgármesterként majd országgyűlési képviselőként is a körzetében az emberek között az utcán szerezte az információkat az emberek életéről, a településük helyzetéről. Ezért Őt mindenki csak úgy ismerte: Tibi bácsi.